ஸ்ரீரஸ்து

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த

பஞ்சஸ்தவத்தினுள் ஐந்தாவது ஸ்தவமாகிய

ஸ்ரீஸ்தவம்

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

தத்வார்த்தசிந்தாமணி வியாக்கியானம்

முதல் ச்லோகம்

स्वस्ति श्रीर्दिशतादशेषजगतां सर्गोपसर्गस्थितीः स्वर्गं दुर्गतिमापवर्गिकपदं सर्वञ्च कुर्वन् हरिः ।
यस्या वीक्ष्य मुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलं क्रीडेयं खलु नान्यथाऽस्य रसदा स्यादैकरस्यात्तया ॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர்திசதாதசேஷஜகதாம் ஸர்க்கோபஸர்க்கஸ்திதீ:
ஸ்வர்க்கம் துர்க்கதிமாபவர்க்கிகபதம் ஸர்வஞ்ச குர்வந் ஹரி: ।
யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கிதபராதீநோ விதத்தேகிலம்
க்ரீடேயம் கலு நாந்யதாஸ்ய ரஸதா ஸ்யாதைகரஸ்யாத் தயா.

அசேஷ ஜகதாம்	எல்லா வுலகங்களுக்கும்	விதத்தே	உண்டுபண்ணுகிறானோ,
ஸர்க்க உப ஸர்க்க ஸ்திதீ:	ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும்	அந்யதா	அப்படி அவளுடைய முகக் குறிப்பைப் பின்செல்லாவிடில்
ஸ்வர்க்கம்	ஸ்வர்க்கத்தையும்	அஸ்ய	இந்த எம்பெருமானுக்கு
துர்க்கதிம்	நரகத்தையும்	தயா	அப்பிராட்டியோடு
ஆபவர்க்கிக பதம்	மோக்ஷஸ்தானத்தையும்	ஐகரஸ்யாத்	ஒருநீராக ஒருமித்திருக்கவேண்டிய காரணத்தினால்
ஸர்வம் ச	மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும்		
குர்வந்	உண்டுபண்ணா நிற்கிற	இயம் க்ரீடா	(ஸ்ருஷ்டி முதலான) இந்த விளையாட்டானது
ஹரி:	எம்பெருமான்		
யஸ்யா:	யாவளொரு பிராட்டியினுடைய		
முகம்	முகத்தை	அஸ்ய	இந்த எம்பெருமானுக்கு
வீக்ஷ்ய	நோக்கிக்கொண்டு	ரஸதா	ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதாக
தத் இங்கித பராதீந:	அந்த முகத்தின் (புருவ நெறிப்பு முதலிய) குறிப்புகளைப் பின்சென்றவனாய்	ந ஸ்யாத் கலு	ஆகமாட்டாதன்றோ;
		(ஸா) ஸ்ரீ:	அந்தப் பெரிய பிராட்டியார்
அகிலம்	ஸ்ருஷ்டி முதலாகக் கீழ்ச் சொன்னதையெல்லாம்	ஸ்வஸ்தி	நன்மையை
		திசதாத்	அளிக்கக்கடவள்.

* * * எம்பெருமான் ஸகல லோகங்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணும் போதும், அவரவர்களுடைய கர்மாநுகுணமான புருஷார்த்தங்களை யளிக்கும்போதும் யாவளொரு பிராட்டியின் முகக்குறிப்பை நோக்கி அதற்கிணங்கக் காரியம் செய்கிறானோ; எந்தப் பிராட்டியின் முகக்

http://acharya.org

குறிப்பை எம்பெருமான் பின் செல்லாவிடில் அவனோடு ஏகரஸனுயிருக்க வேண்டிய தனக்குத் தன் விளையாட்டுகள் ஆநந்தத்தைக் கொடாமல் வீணாய் விடுமோ ; அப்பிராட்டி நமக்கு நன்மையைத் தந்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறதாய்த்து.

எம்பெருமான் எல்லா வுலகங்களையும் படைத்தளித்தழிக்கும்போதும் அவரவர்கள் கரும பலன்களை அநுபவிக்கும்பொருட்டு ஸ்வர்க்க நரகாத்யநுபவ ஸ்தானங்களையும் எல்லையில்லா இன்ப வீடாகிய பரமபதத்தையும் மற்றுமுள்ள போக்ய போகோபகரண போகஸ்தானங்களான ஸகல பதார்த்தங்களையும் அவரவர்களுக்கு அளித்தருளும்போதும் பிராட்டியின் முகக் குறிப்பைப் பின் சென்று அவளுடைய நோக்கத்திற் கிணங்க எல்லாவற்றையு மளிக்கின்றானென்றவிது எம்பெருமானுடைய பரம ராஸிக்யத்தைத் தெரிவித்தபடி.

ஸ்வஸ்தி திசதாத் என்று இவர் அபேக்ஷிக்கிற நன்மையாவது பிராட்டியை நன்றாக ஸ்துதிப்பதற்கு அநுகூலமான வாக்ஸம்ருத்தி, பக்தி ஸம்ருத்தி இத்யாதிகளே யென்பது மேல் ச்லோகத்தில் விசதமாம். .... (1)

हे श्रीर्देवि ! समस्तलोकजननीं त्वां स्तोतुमीहामहे युक्तां भावय भारतीं प्रगुणय प्रेमप्रधानां धियम् ।
भक्तिं बन्धय नन्दयाश्रितमिमं दासं जनं तावकं लक्ष्यं लक्ष्मि कटाक्षवीचिविसृतेस्ते स्याम चामी वयम् ॥

ஹே ஸ்ரீர்தேவி ! ஸமஸ்தலோகஜநநீம் த்வாம் ஸ்தோதுமீஹாமஹே
யுக்தாம் பாவய பாரதீம் ப்ரகுணய ப்ரேமப்ரதாநாம் தியம் ।
பக்திம் பந்தய நந்தயாச்ரிதமிமம் தாஸம் ஜநம் தாவகம்
லக்ஷ்யம் லக்ஷ்மி கடாக்ஷவீசிவிஸ்ருதேஸ் தே ஸ்யாம சாமீ வயம்.

ஹே ஸ்ரீ: தேவி !	பெரிய பிராட்டியாரே !
ஸமஸ்தலோகஜநநீம் த்வாம்	எல்லாவுயிர்கட்கும் தாயாகிய உம்மை
வயம்	அடியோம்
ஸ்தோதும் ஈஹாமஹே	ஸ்துதிக்க விரும்புகிறோம் ;
யுக்தாம்	(உம்மை ஸ்துதிப்பதற்குத்) தகுதியான
பாரதீம்	வாக்கை
பாவய	(எமக்கு நீர்) அருளவேணும்.
ப்ரேம ப்ரதாநாம்	அன்பு மிகுந்த
தியம்	புத்தியை
ப்ரகுணய	வளரச் செய்யவேணும் ;
பக்திம்	பக்தியை
பந்தய	நல்லதாகச் செய்யவேணும். (பரம பக்தியளவாக வளரச் செய்ய வேணுமென்கை.)
ஆச்ரிதம்	(உம்மை) அடைந்திருக்கின்ற
இமம் ஜநம்	இந்த ஜநத்தை (அடியேனை)
தாவகம் தாஸம்	உம்முடைய ஏவற் சேவகனாக (அடிமை கொண்டு)
நந்தய	ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.
ஹே லக்ஷ்மி !	லக்ஷ்மியே !
அமீ வயம் ச	இந்த அடியோங்களும்
தே	உம்முடைய
கடாக்ஷ வீசி விஸ்ருதே:	கடாக்ஷவீக்ஷணங்களாகிற அலைகளின் பரவுதலுக்கு
லக்ஷ்யம் ஸ்யாம	இலக்காகக் கடவோம்.

* * * கீழ் "**ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர் திசதாத்**" என்று ப்ரார்த்தித்த ஆழ்வானை நோக்கிப் பெரிய பிராட்டியார் '**ஆழ்வான்** ! நான் உமக்கு ச்ரேயஸ்ஸை அளிக்கவேண்டு மென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டீர் ; நல்லது ; என்ன ச்ரேயஸ்ஸு வேணும் ? ஐச்வர்யம் வேணுமோ? ஸந்தானம் வேணுமோ ? வேண்டியதைக் கேளும், தருகிறேன்' என்ன ;

ஆழ்வான்—'அந்த க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களை விரும்ப வந்தேனல்லேன் ; உம்மை வாயாரத் துதிக்க வேணுமென்று விரும்பி வந்தேன்.

http://acharya.org

பிராட்டி—' ஆகில் என்னிடத்தில் நீர் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? நீர் பெரிய பண்டிதர்; மஹா கவி; இஷ்டப்படி ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்; இதில் நானளிக்க வேண்டிய ஸ்வஸ்தி என்ன இருக்கிறது?

ஆழ்வான்—' இங்ஙன மருளிச் செய்யலாகாது; உம்மைப் பாங்காக ஸ்துதிப்பதற்கு உரிய ஸரஸ்வதீஸம்ருத்தியை யருளவேணும்.'

பிராட்டி—' அந்தத் திருநாவீறு உமக்கு முன்னமே வாய்த்திருக்கிறது. வேறு தேவை யுண்டாகில் கேளும்.'

ஆழ்வான்.—' வாயால் ஏதோ சில சப்தங்களைச் சொல்லுகிறேனே யொழிய அன்பு மிகுந்து கனிந்த புத்தி எனக்கில்லை. அப்படிப்பட்ட புத்தியை அருளவேணும்.'

பிராட்டி.—' என்னை ஸ்துதிக்க வேணுமென்று நீர் விரும்பின போதே அப்படிப்பட்ட புத்தி உமக்கு உண்டாய்விட்டது. அன்பு மிகாமலும் நெஞ்சுகனியாமலு மிருந்தால் என்னைத்துதிக்க நீர் முயல மாட்டீர். ஆன பின்பு அப்படிப்பட்ட புத்தி உமக்குக் கைகூடியே யிருக்கிறது. வேறு தேவை யுண்டாகில் கேளும்.'

ஆழ்வான்.—' உம்முடைய பேரருளால் ஏதோ சிறிது பக்தி கிடைத்திருக்கிறது; அது பரபக்தியாகவும் பரஜ்ஞானமாகவும் பரம பக்தியாகவும் முதிரும்படி அருள்புரிய வேணும்.'

பிராட்டி.—' அதை நீர் விரும்ப வேண்டா; ஆழ்வார்க்குப்போல் காலக்ரமத்தில் படிப்படியாக அந்த பக்தி உமக்குப் பரிணமிக்கும்; க்ரமமாகத் தன்னடையே விளையப் போவதை அபேக்ஷிப்பதேன்?'

ஆழ்வான்.—' அம்மா! எப்போது அந்த பக்தி முதிரப்போகிறதென்று நான் எதிர் பார்த்திருக்கவும் அதுவரை தரித்திருக்கவும் சக்தனல்லேன். உம்மை வந்து பணிந்த என்னை இப்போதே அந்தரங்க கிங்கரனாக்கிப் பணிகொண்டு மகிழ்விக்க வேணும்; அதற்குறுப்பாக உம்முடைய குளிர்ந்த கடாக்ஷங்கள் அடியேன் மீது ப்ரஸரிக்க வேணும். இவ்வளவே அடியேன் விரும்புவது' என்கிறார்.

[**இமம் ஜநம்**] '**அஹம்**' என்று உத்தம புருஷனைச் சொல்லவேண்டு மிடத்து '**அயம் ஜந:**' என்று ப்ரதம புருஷனைச் சொல்லுதல் ஒருவகைக் கவி மர்யாதையாம். நைச்யாநுஸந்தான வகையிலே இது ஒரு காஷ்டை. நான் என்னுமல் அடியேன் என்பதற்கு மேற்பட்ட சொல் இது.

[**கடாக்ஷவீசிவிஸ்ருதே:**] க்ருபாஸாகரமான திருக்கண்களிலிருந்து கடாக்ஷமாகிற அலை வரிசைகள் பரவப் புக்கால் அததிவலைகள் விழுமிடம் அடியேனாக வேணுமென்கை.

[**அமீ**] கடாக்ஷம் பெறுமல் துவண்டு கிடக்கிற நிலைமையை * **ஏஹி பச்ய சரீராணிப்** படியே தம் உடம்பைத் தொட்டுக் காட்டுகிறபடி. ... ... (2)

स्तोत्रं नाम किमामनन्ति कवयो यद्यन्यदीयान्गुणान्
अन्यत्र त्वसतोऽधिरोप्य फणितिस्सा तर्हि वन्ध्या त्वयि ।
सम्यक्सत्यगुणाभिवर्णनमथो ब्रूयुः कथं तादृशी
वाग्वाचस्पतिनाऽपि शक्यरचना त्वत्सद्गुणार्णोनिधौ ॥ ३ ॥

ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி கவயோ யத்யந்யதீயாந் குணாந்
அந்யத்ர த்வஸதோதிரோப்ய பணிதிஸ் ஸா தர்ஹி வந்த்யா த்வயி ।
ஸம்யக் ஸத்யகுணாபிவர்ணநமதோ ப்ரூயு: கதம் தாத்ருசீ
வாக் வாசஸ்பதிநாபி சக்யரசநா த்வத்ஸத்குணார்ணோநிதௌ ॥ 3 ॥

[illegible] **தேவி!** பிராட்டியே!
கவய: [illegible] பண்டிதர்கள்
[illegible] [illegible]

ஸ்தோத்ரம் ஆமநந்தி } ஸ்தோத்திரமாகச் சொல்லுகிறார்கள் (ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தத்தை என்னவென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்கள்?)

http://acharya.org

அஸத: } (ஸ்துதிக்கத்தக்கவனிடத்தில்) இல்லாதவைகளாயும்

அந்யதீயாந் வேறிடத்திலுள்ளவையாயுமிருக்கிற

குணாந் குணங்களை

அந்யத்ர } வேறொருவனிடத்தில் (ஸ்துதிக்கத் தக்கவனிடத்தில்)

அதிரோப்ய ஏறிட்டு

பணிதி: சொல்வதானது

ஸ்தோத்ரம் யதி து ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தமானால்

தர்ஹி அந்த பக்ஷத்தில்

(இல்லாத குணங்களை இருப்பதாக ஏறிட்டுப் புகழ்வது ஸ்தோத்ரம் என்னும் பக்ஷத்தில்)

ஸா பணிதி: அச்சொல்லானது

த்வயி உம் விஷயத்தில்

வந்த்யா வ்யர்த்தமாம்

(அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரம் உம்மளவில் பண்ண முடியாது)

அதோ அதவா (அல்லது),

ஸம்யக் ஸத்ய குணாபிவர்ணநம் ஸ்தோத்ரம் ப்ருயு: யதி } உள்ள குணங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதை ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தமாகச் சொல்லுவார்களாகில்,

த்வத் ஸத்குண அர்ணவோதெள } உம்முடைய கல்யாண குணங்களாகிற கடலில் (கடல்போல் அபாரமாயுள்ள உமது கல்யாண குணங்களைப்பற்றி)

தாத்ருசீ வாக் அப்படிப்பட்ட சொல்லானது (உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதானது)

வாசஸ்பதிநா அபி } வாக்குக்கு வல்லபனான ப்ருஹஸ்பதியாலும்

சக்யரசநா கதம் } ஸாத்யமான சேர்க்கையை யுடையதாக எப்படியாகும்?

* * * உம்முடைய குணங்களை உள்ளபடி வர்ணிக்கிற வாக்கானது ப்ருஹஸ்பதியாலும் கவனம் பண்ண முடியாதபோது, என்னால் முடியுமென்பதற்கு ப்ரஸக்தி ஏது? என்றபடி.

ஸம்போதநம் கீழ் ச்லோகத்திலிருந்து வருவித்துக் கொள்வது. பிராட்டியை நோக்கி 'உம்மை நான் ஸ்துதிக்க விரும்புவதே அஸம்பத்தமான விஷயம்' என்பதை ஒரு சமத்காரமாக அருளிச் செய்கிறரிதில். "த்வாம் ஸ்தோதும் மீஹாமஹே" என்று கீழ்ச் சொன்னேனே; உம்மை ஸ்துதிப்பதென்பது ஸம்பாவிதமான விஷயந்தானா? என்று ஆராயுமளவில் அது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமாகத் தோன்றுகிறதென்று உபபாதிக்கிறார்.

லோகத்தில் ஒருவனை ஒருவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறானே, அந்த ஸ்தோத்ரமானது என்ன? என்று விமர்சிப்போம். விமர்சித்தால் ஸ்தோத்ரசப்தார்த்தம் இரண்டு வகையாகத் தேறும். ஒருவனிடத்தில் இல்லாத குணங்களை வேறிடத்திலிருந்து கொணர்ந்து ஏறிட்டுப் புகழ்வதை ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தமாகக் கூறுகிற பக்ஷம் ஒன்றுண்டு. (ஒரு யாசகன் ஒரு மொட்டைத் தலையனைப் புகழ வேண்டி 'குழலழகரே குழலழகரே' என்று கூறுவதாம்) இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்துக்குப் பிராட்டியிடத்தில் ப்ரஸக்தியில்லை. இவளிடத்தில் குணமில்லாமையும் வேறிடத்திலிருந்து குணங்களைக் கொணர்ந்து இவளிடத்தில் ஏறிடுகையும் அதிதராம் அஸம்பாவிதமாகையாலே. இனி மற்றொரு வகையாகவும் ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தத்தை நிர்வசிப்பதுண்டு. அதாவது, ஒருவனிடத்திலுள்ள குணங்களை உள்ளபடி சொல்லிப் புகழ்வதாம். அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரமும் பிராட்டியிடத்தில் அஸாத்யம். பிராட்டியின் குணகணங்கள் ஒரு கடல் போன்றிருத்தலால் அவற்றில் ஏக தேசமும் ப்ருஹஸ்பதியாலும் வருணிக்க அரிது என்று ஸித்தமான பின்பு மற்றையோரால் அந்த குணங்களை ஒன்றுவிடாமல் உள்ளபடி வருணிக்க முடியாதென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமாகையாலே. ஆகவே இரண்டு வகையான ஸ்தோத்ரங்களில் ஒன்றுக்கும் பிராட்டி பக்கல் அவகாசமில்லையென்று சொல்லுகிற இம் முகத்தால் 'அஸாத்யமான ஸ்ரீஸ்தவத்தில் நான் இறங்குவது அதி ஸாஹஸம்; அதிசாபலக்ருத்யம்' என்று நைச்யாநுஸந்தானம் செய்துகொண்டாராய்த்து. ... ... (3)

ये वाचां मनसां च दुर्ग्रहतया ख्याता गुणास्तावका:
तानेव प्रति साम्बुजिह्वमुदिता हे मामिका भारती !
हास्यं तत्तु न मन्महे न हि चकोर्यैकाऽखिलां चन्द्रिकां
नालं पातुमिति प्रगृह्य रसनामासीत सत्यां तृषि ॥ ४ ॥

http://acharya.org

யே வாசாம் மநஸாம் ச துர்க்ரஹதயா க்யாதா குணாஸ் தாவகா:
தாநேவ ப்ரதி ஸாம்புஜிஹ்வமுதிதா ஹை மாமிகா பாரதீ ।
ஹாஸ்யம் தத்து ந மந்மஹே ந ஹி சகோர்யேகாகிலாம் சந்த்ரிகாம்
நாலம் பாதுமிதி ப்ரக்ருஹ்ய ரஸநாமாஸீத ஸத்யாம் த்ருஷி ॥ 4 ॥

ஹே ஸ்ரீர் தேவி	பிராட்டி
தாவகா:	உம்முடையவையான
யே குணா:	எந்த குணங்கள்
வாசாம் மநஸாம் ச துர்க்ரஹதயா க்யாதா:	வாக்குக்கும் மனஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவைகளாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கின்றனவோ
தாந் ப்ரத்யேவ	அந்த குணங்களைக் குறித்தே,
மாமிகா பாரதீ	எனது வாக்கானது
ஸாம்புஜிஹ்வம் (யதா ததா) உதிதா	ரஸமூறின நாக்கோடு கூடிக்கிளர்ந்தது. (ப்ரவர்த்தித்து விட்டது)
ஹை	(மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு)
தத் து	அப்படி வாக்கு ப்ரவர்த்தித்ததை
ஹாஸ்யம்	பரிஹஸிக்கக்கூடியதாக
ந மந்மஹே	[அடியோம்] நினைக்கின்றிலோம் [ஏனென்றால்]

சகோரீ	சகோர பக்ஷியின் பேடையானது
அகிலாம் சந்த்ரிகாம் ஏகா [அஹம்] பாதும் அலம் நாஸ்மி இதி	நிலா முழுவதையும் நானொருத்தியே உட்கொள்ளவல்லேனல்லேன் என்று நினைத்து,
த்ருஷி ஸத்யாம் ரஸநாம்	தாஹமுள்ளவளவில் [தன்னுடைய விடாய் பொருந்திய] நாக்கை
ப்ரக்ருஹ்ய	மடக்கிக்கொண்டு [உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு]
நாஸீத ஹி	வெறுமனிருக்க மாட்டாதன்றோ;

[அதுபோல் அடியேனும் வெறுமனிருக்கமாட்டேனென்கை.]

* * * வாய்கொண்டு சொல்வதற்கும் நெஞ்சால் நினைப்பதற்கும் முடியாதவை யென்று ப்ரஸித்தி பெற்றுள்ள உம்முடைய குணங்களைப் புகழ்வதற்கென்றே என்னுடைய நாவில் ஜலமூறுகின்றது. வாக்கு வெளிக்கிளம்புகின்றது. ஆனால் அசக்யமான விஷயத்தில் முயற்சி செய்கிறவிது பரிஹாஸ்யமென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். நான் இதைப் பரிஹாஸாஸ்பதமாக நினைக்கமாட்டேன். ஏனென்றால் நிலாவைப் பருகி ஜீவிக்கவேண்டிய சகோர பக்ஷியானது இந்த நிலா முழுவதையும் நம்மொருவரால் பருக முடியாதென்று நினைத்துத் தன் தாஹத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அந்த நிலாவில் வேண்டிய அளவைப் பருகாமல் நாக்கைச் சுருக்கிக் கொண்டு நிற்கமாட்டாது. அதுபோல் நானும் உமது கல்யாண குணங்களை முழுவதும் வர்ணித்தநுபவிக்க முடியாதென்று கை வாங்கி நிற்கமாட்டேன். என்றால் கூடுமானவளவும் வர்ணிக்க முயல்வது உசிதமே யொழிய, பரிஹாஸாஸ்பதமாக மாட்டாதென்கை. இதனால் உள்ள அம்சங்களில் யாவச்சக்யம் வர்ணிப்பதும் ஸ்தோத்ரமாகுமென்றதாய்த்து. ... (4)

क्षोदीयानपि दुष्टबुद्धिरपि निःस्नेहोऽप्यनीहोऽपि ते
कीर्तिं देवि लिहन्नहं न च बिभेम्यज्ञो न जिह्रेमि च ।
दुष्येत्सा तु न तावता न हि शुना लीढाऽपि भागीरथी
दुष्येच्छ्वाऽपि न लज्जते न च बिभेत्यार्तिस्तु शाम्येच्छुनः ॥ ५ ॥

க்ஷோதீயாநபி துஷ்டபுத்திரபி நிஸ்ஸ்நேஹோப்யநீஹோபி தே
கீர்த்திம் தேவி லிஹந்நஹம் ந ச பிபேம்யஜ்ஞோ ந ஜிஹ்ரேமி ச ।
துஷ்யேத் ஸா து ந தாவதா ந ஹி சுநா லீடாபி பாகீரதீ
துஷ்யேத் ச்வாபி ந லஜ்ஜதே ந ச பிபேத்யார்த்திஸ் து சாம்யேச் சுந: ॥ 5 ॥

ஹே தேவி:	பிராட்டி!
அஹம் அஜ்ஞ:	[illegible] அடியேன்
க்ஷோதீயாநபி	மிகவும் நீசனாயினும்
துஷ்டபுத்திரபி	கெட்ட புத்தியை யுடையேனாயினும்

http://acharya.org

நிஸ்ஸ்நேஹோபி	அன்பு இல்லாதவனுயினும்
அநீஹோபி	ஒருவிதமான நல்ல முயற்சியில்லாதவனுயினும்
தே கீர்த்திம்	உம்முடைய கீர்த்தியை
லிஹந்	[ஸ்தோத்ர முகத்தாலே] வாய்கொண்டு அநுபவியா நின்றவனுய்
ந ச பிபேமி	அஞ்சுவதுமில்லை.
ந ஜிஹ்ரேமி ச	வெட்கப்படுவதுமில்லை.
ஸா கீர்த்திஸ் து	[என்னுல் வர்ணிக்கப்படுகிற] அந்த கீர்த்தியோ வென்ருல்
தாவதா	அவ்வளவால் [அல்பனுன என் வாக்கில் நுழைந்து புறப்பட்ட மாத்திரத்தால்]
ந துஷ்யேத்	கெட்டுப்போய்விடாது (எப்படிப்போலவென்ருல்]

பாகீரதீ	[ஸ்வதஃ பரிசுத்தமான] கங்கா தீர்த்தமானது
சுநா	நாயினுல்
லீடா அபி	நக்கப்பட்டாலும்
ந ஹி துஷ்யேத்	கெட்டுப்போய் விடாதன்ரே.
ச்வா அபி	[கங்கா தீர்த்தத்தை நக்கின அந்த] நாயும்
ந லஜ்ஜதே	வெட்கப்படுகிறதில்லை ;
ந பிபேதி ச	பயப்படுவதுமில்லை.
சுநஃ	[அந்த] நாயினுடைய
ஆர்த்திஸ்து	நாஹமோ வென்ருல்
சாம்யேத்	[கங்கா தீர்த்த பானத்தினுல்] தணிந்துவிடும்.

* * * அதி க்ஷுத்ரனுன ஒரு மநுஷ்யன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனுன ஒருவனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணப் புகுவது லஜ்ஜா பயங்களுக்கு ஆஸ்பதமாக லோகத்தில் காணப்படா நின்றது. அன்றியும் தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய் ஸ்பர்சித்தால் அந்த புரோடாசம் துஷ்டமாகிருப்போலே உத்தம புருஷர்களை நீச ஜநம் ஸ்தோத்ர முகத்தாலே வாய்கொண்டு ஸ்பர்சித்தால் அந்த உத்தம புருஷர்களுக்குக் கெடுதி விளையக்கூடுமன்ரே? ஆனபின்பு, அதிக்ஷுத்ரரான நீர் ஸர்வோத்க்ருஷ்டையான பிராட்டியை லஜ்ஜா பயங்களின்றிக்கே ஸ்துதிக்கப் புகுந்து இதனுல் அப்பிராட்டிக்குப் பொல்லாங்கு விளைக்க நினைத்து விட்டீரே! இது உமக்குத் தகுமோ? தகாதுகாணும்; ஆகையால் இனியாவது லஜ்ஜாபயங்களை மேற்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தினின்றும் பிற்காலித்தீராகில் இரண்டு தலையும் நிரவத்யமாகும் என்று—ஆழ்வானை நோக்கிச் சிலர் சொல்லுவதாகக் கொண்டு இந்த ச்லோகம் ப்ரவ்ருத்தமாகிறது.

நான் லஜ்ஜைப்படவும் காரணமில்லை ; என்னுடைய ஸ்தோத்ரத்தால் பிராட்டிக்கு அவத்யலேசமுமுண்டாகாதென்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிருர். நான் அதிக்ஷுத்ரனுய், துஷ்டபுத்தியையுடையவனுய், ஈரநெஞ்சு இல்லாதவனுய், 'கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு' என்படி கபடமாகவாகிலும் சில கைங்கர்ய வேஷங்களைப் பூணலாமே ; அப்படிப்பட்ட சேஷ்டிதமுமில்லாதவனுய் இவ்வகைகளாலே அத்யந்தகர்ஹணீயனு யிருந்தேனுகிலும், பிராட்டீ! உம்முடைய திருக்கல்யாண குணங்களை நிர்ப்பயனுகவும் நிர்லஜ்ஜனுகவும் ஸ்துதிக்க இழிந்துவிட்டேன். இப்படி ஸர்வாத்மநா அநர்ஹனுகிய அடியேன் உம்முடைய கீர்த்தியைப் புகழ இழிந்துவிட்டவளவால் அந்த கீர்த்திக்கு ஒரு அவத்யமும் விளையாது. இது எப்படிப் போலவென்னில் ; நாய் என்பது ஒரு நிக்ருஷ்டமான ஜந்து. அது தன் விடாயின் மிகுதியினுல் கங்கா தீர்த்தத்தைப் பருகுகிறது. அப்படியாகும்போது "ஐயோ! பரம புண்ய தீர்த்தத்தை நாம் ஸ்பர்சிக்கலாமோ?" என்று அது அஞ்சுவதுமில்லை, வெட்கப்படுவதுமில்லை ; அந்த நாயினுடைய விடாயோ தீர்ந்துவிடுகிறது. அன்றியும், அந்த தீர்த்தமும் சுநகஸ்பர்சத்தால் கெடுவதுமில்லையன்ரே? அது போலவாமென்கிருர்.

இதனுல் குண கணங்கள் கங்காப்ரவாஹம் போல் அபரிமேயமாயும் ஸ்வதச்சுத்தமாயுமுள்ளவை என்பது விளங்குவதுடன் ஆழ்வானுடைய எல்லை கடந்த நைச்யாநுஸந்தானமும் நன்கு விளங்கும்.

[லிஹந்] பிராட்டியின் கீர்த்தியை கங்கையாகவும் தம்மை சுநகமாகவும் அநுஸந்தித்தமைக்குச் சேர (**லிஹந்**) என்கிருர். **லிஹதாது**வுக்கு 'நக்குதல்' என்று பொருளாயினும், இங்கு, வாய் கொண்டு வருணிப்பதில் நோக்கு. ... ... (5)

ऐश्वर्यं महदेव वाऽल्पमथवा दृश्येत पुंसां हि यत् तल्लक्ष्म्यास्समुदीक्षणात्तव यतस्सार्वत्रिकं वर्तते ।
तेनैतेन न विस्मयेमहि जगन्नाथोऽपि नारायणः धन्यं मन्यत ईक्षणात्तव यतः स्वात्मानमात्मेश्वरः ॥ ६ ॥

http://acharya.org

ஐச்வர்யம் மஹதேவ வால்பமதவா த்ருச்யேத பும்ஸாம் ஹி யத்
தல்லக்ஷ்ம்யாஸ் ஸமுதீக்ஷணாத் தவ யதஸ் ஸார்வத்ரிகம் வர்த்ததே ।
தேநைதேந ந விஸ்மயேமஹி ஜகந்நாதோபி நாராயணஃ
தந்யம் மந்யத ஈக்ஷணாத் தவ யதஃ ஸ்வாத்மாநமாத்மேச்வரஃ ॥ 6 ॥

[ஹே தேவி !]	பிராட்டியே !
பும்ஸாம்	மநுஷ்யர்களுக்கு
ஸார்வத்ரிகம்	[இவ்வுலகம் மேலுலகம் முதலிய] எல்லா விடங்களிலுமுண்டாகக் கடவதான
யத் ஐச்வர்யம்	யாதொரு விபவமானது
மஹதேவ வா	பெரிதாகவோ
அதவா அல்பம்	அல்லது ஸ்வல்பமாகவோ
த்ருச்யேத	காணப்படுமோ
தத்	அந்த விபவமானது
லக்ஷ்ம்யாஃ தவ	லக்ஷ்மியாகிற உம்முடைய
யதஃ ஸமுதீக்ஷணாத்	யாதொரு கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே
வர்த்ததே	விளைகின்றதோ

தேநைதேந	அந்த இந்த கடாக்ஷத்தினால் [கடாக்ஷ விஷயத்திலே என்றபடி.]
ந விஸ்மயேமஹி	ஆச்சர்யப்படமாட்டோம் ;
யதஃ	ஏனென்றால்
ஜகந்நாதஃ	உலகங்கட்கெல்லாம் தலைவனும்
ஆத்மேச்வரஃ	தனக்குத் தானே ஈசனுமுள்ள
நாராயணோபி	ஸ்ரீமந் நாராயணனும்கூட
தவ	உம்முடைய
ஈக்ஷணாத்	கடாக்ஷம் பெறுவதனால்
ஸ்வாத்மாநம்	தன்னை
தந்யம்	க்ருதார்த்தனாக
மந்யதே	நினைக்கிறானிறே ;

[ஆகையால் ஆச்சர்யப்படக் காரணமில்லை யென்கை.]

* * * ஆக இவ்வளவும் கீழ் ஐந்து ச்லோகங்களும் ஸ்தோத்ரோபோத்காதமாய் இனிமேல் ஸ்தோத்ராரம்பமாய்ச் செல்லுகிறது.

ஐச்வர்யமானது ஐஹிகமும் ஆமுஷ்மிகமுமாய் இரண்டு படிப்பட்டிருக்கும். இஹலோகத்தில் தநதாந்யஸம்பத்ஸம்ருத்தராயிருக்கு மிருப்பு ஐஹிகைச்வர்யமாம். ஸ்வர்க்காதி பரமபதாந்தமான உபரிதந லோகங்களில் வீறுபெற்றிருக்கு மிருப்பு ஆமுஷ்மிகைச்வர்யமாம். இவ்விருவகைப்பட்ட ஐச்வர்யமும் பின்னையும் இருவகைப்படும். இஹலோகத்தில் க்ராமாதிகாரியாயிருக்குமிருப்பு லகுவான ஐச்வர்யமாம். சக்கரவர்த்தியா யிருக்குமிரும்பு குருவான ஐச்வர்யமாம். ஊர்த்வலோகங்களில் இந்திரனாயிருக்கு மிருப்பு லகுவான ஐச்வர்யமாம். 'சென்றால் குடையாம்' இத்யாதிப்படி யிருக்குமிருப்பு குருவான ஐச்வர்யமாம்: இப்படிப்பட்ட ஸகல ஐச்வர்யங்களும் மஹாலக்ஷ்மியே! உம்முடைய கடாக்ஷத்தின் பயனாக விளைகின்றன என்கிற இவ்விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டுப் பலர் ஆச்சர்யப்படுவார்கள். ஆனால் நான் இவ்விஷயத்தில் ஸ்வல்பமும் ஆச்சர்யப்படுவேனல்லேன். ஏனென்றால் ச்ருதிகளாலே நிஸ்ஸமாப்யதிகனாக ஓதப்பட்டுள்ள ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரனும் 'நாம் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரமாகப் பெற்றபடியால்தான் தன்யரானோம்' என்று நினைப்பிடா நிற்கையாலே ஒன்றான ஸர்வேச்வரனையே தந்யனாக்கவல்ல உம்முடைய கடாக்ஷம் இவ்வருகுள்ள சேதநவர்க்கங்களுக்கு ஐச்வர்ய ஹேதுவாகிறவிது ஆச்சர்யபதமன்றிறே. இதனால் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் எம்பெருமான் தனக்கும் ப்ரார்த்தநீய மென்றதாய்த்து. ... ... (6)

ऐश्वर्यं यदशेषपुंसि यदिदं सौन्दर्यलावण्ययोः रूपं यच्च हि मङ्गलं किमपि यल्लोके सदित्युच्यते ।
तत्सर्वं त्वदधीनमेव यदतः श्रीरित्यभेदेन वा यद्वा श्रीमदितीदृशेन वचसा देवि प्रथामश्नुते ॥ ७ ॥

ஐச்வர்யம் யதசேஷபும்ஸி யதிதம் ஸௌந்தர்யலாவண்யயோஃ
ரூபம் யச்ச ஹி மங்களம் கிமபி யல்லோகே ஸதித்யுச்யதே ।
தத் ஸர்வம் த்வததீநமேவ யததஃ ஸ்ரீரித்யபேதேந வா
யத்வா ஸ்ரீமதிதீத்ருசேந வசஸா தேவி ப்ரதாமச்நுதே ॥ 7 ॥

http://acharya.org

ஹே தேவி ! — பிராட்டி !
அசேஷபும்ஸி — ஸாஸ்தசேதனர்களிடத்திலும்
யத் ஐச்வர்யம் [அஸ்தி] — யாதொரு ஐச்வர்யமுள்ளதோ,
ஸௌந்தர்ய லாவண்யயோ: யதிதம் ரூபம் — அவயவ சோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன. ஸமுதாய சோபையாகிற லாவண்யமென்ன இவற்றின் உருவம் யாதொன்றுளதோ
லோகே — லோகத்தில்
யச்ச ஹி மங்களம் — மங்களகர மென்று பேர் பெற்றது யாதொன்று உண்டோ,
யத் கிமபி ஸத் இதி உச்யதே — யாதொன்று ‘நல்லது’ என்று சொல்லப்படுகிறதோ
தத் ஸர்வம் — அந்த ஐச்வர்யம் முதலியவையெல்லாம்

யத் — யாதொரு காரணத்தால்
த்வத் அதீநமேவ — உம் ஆணைக்கு அடங்கியதாகவேயிருக்கிறதோ
அத: [தத் ஸர்வம்] — இக்காரணத்தினால் அதெல்லாம்
ஸ்ரீ: இதி அபேதேந வா — ஸ்ரீயென்று அபேதமாகவோ [அதாவது, ஸ்ரீயென்னும் சொல்லாலேயோ]
யத்வா — அல்லது
ஸ்ரீமத் இதி ஈத்ருசேந வசஸா — ஸ்ரீயை யுடையது என்கிற சொல்லாலேயோ
ப்ரதாம் — ப்ரஸித்தியை
அச்நுதே — அடைகின்றது.

* * * உலகத்தில் அவ்வோ வஸ்துக்கள் மேன்மை பெற்றிருப்பதும் அழகு பெற்றிருப்பதும் எல்லாம் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்த நிபந்தன மென்கிறார். ஐச்வர்யமாவது—‘**ஈச்வரஸ்ய பாவ:**’ என்றாய் ஒன்றுக்குக் கடவனாயிருக்கை. இப்படிப்பட்ட ஐச்வர்யம் **எறும்பு முதல் பிரமனளவாக** அனைவரிடத்திலு முண்டு. சிற்றெறும்புக்கு மேற்பட்டது மக்ஷிகை. மக்ஷிகைக்கு மேற்பட்டது மதுகரம், என்றிப்படி ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட உயிர்கள் உண்டாகையாலே ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் ஒவ்வொரு வகையான ஐச்வர்ய முண்டிறே. **[ஸௌந்தர்ய லாவண்யயோ:]** சில வஸ்துக்கள் அவயவந்தோறும் அழகுடையதாயிருக்கும் ; சில வஸ்துக்கள் ப்ரத்யேகாவயவ சோமையற்றிருந்தாலும் அவயவஸமுதாயத்திலே ஒரு விலக்ஷணமான சோபையை யுடைத்தா யிருக்கும். ஆக, இப்படி சில வஸ்துக்கள் ஸௌந்தர்யசாலிகளாயும் சில வஸ்துக்கள் லாவண்யசாலிகளாயும் இருப்பதும். **[யச் ச ஹி மங்களம்]**. மஞ்சள், புஷ்பம், தீபம் முதலிய சில வஸ்துக்கள் மங்களகரங்களாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கும் ; இதுவும், **[யத் கிமபி ஸதித்யுச்யதே]** அழகிய வஸ்துக்களாயும் மங்கள வஸ்துக்களாயும் இல்லாதொழிந்தாலும் சில வஸ்துக்கள் ‘நல்ல பொருள்கள்’ என்று சொல்லப்படா நிற்கும். திருமண் கதிர் முதலானவை. ஆகவிப்படி அவ்வோ வஸ்துக்கள் சீர்மை பெற்றிருப்பதெல்லாம் **லக்ஷ்மீ** ஸம்பந்த நிபந்தனமானபடியால் தான் சில வஸ்துக்கள் ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீ வாசக சப்தத்தாலும் சில வஸ்துக்கள் லக்ஷ்மீ **விசிஷ்ட** வாசக சப்தத்தாலும் வ்யவஹரிக்கப்படுகின்றன. திருவிளக்கு, திருமாளிகை, திருமாளிகை, திருமலை திருமேனி முதலிய வ்யவஹாரங்கள். “**ஸ்ரீரிதி அபேதேந ப்ரதாம் அச்நுதே**” என்பதற்கு உதாஹரணமாகவும். **ஸ்ரீமதநந்தஸரஸ் ஸ்ரீமத்வநாத்ரி** இத்யாதிவ்யவஹாரங்கள் **ஸ்ரீமதிதீத்ருசேந வசஸா ப்ரதாம் அச்நுதே** என்பதற்கு உதாஹரணமாகவும் கொள்ளத்தகும். .... (7)

देवि त्वन्महिमावधिर्न हरिणा नापि त्वया ज्ञायते
यद्यप्येवमथापि नैव युवयोस्सर्वज्ञता हीयते ।
यन्नास्त्येव तदज्ञतामनुगुणां सर्वज्ञताया विदुः
व्योमाम्भोजमिदन्तया किल विदन् भ्रान्तोऽयमित्युच्यते ॥ ८ ॥

தேவி த்வந்மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே
யத்யப்யேவமதாபி நைவ யுவயோஸ் ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே ।
யந்நாஸ்த்யேவ ததஜ்ஞதாமநுகுணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விது:
வ்யோமாம்போஜமிதந்தயா கில விதந் ப்ராந்தோயமித்யுச்யதே ॥ 8 ॥

http://acharya.org

ஹே தேவி	பிராட்டி !
த்வந்மஹிம அவதிঃ	உமது பெருமையின் எல்லையானது
ஹரிணாபி	எம்பெருமானாலும்
யத்யபி ந ஜ்ஞாயதே	அறியப்படுகிறதில்லை.
த்வயாபி	உம்மாலும்
ந ஜ்ஞாயதே	அறியப்படுகிறதில்லை.
ஏவமதாபி	இப்படி ஒருவராலு மறியப்படா திருந்தபோதிலும்
யுவயோঃ	உங்களிருவர்களுடைய
ஸர்வஜ்ஞதா	ஸர்வஜ்ஞத்வ பிருதானது
நைவ ஹீயதே	குறைவுபடுகிறதேயில்லை. [ஏனென்றால்]
யத்	யாதொரு வஸ்துவானது
நாஸ்தி ஏவ	[உலகில்] அடியோடு கிடையாதோ,
ததஜ்ஞதாம்	அந்த அஸத் வஸ்துவை யறிந்து கொள்ளாமலிருப்பதை
ஸர்வஜ்ஞதாயாঃ	ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கு
அநுகுணம்	ஒத்ததாக
விதுঃ	[விவேகிகள்] அறிகின்றார்கள்
வ்யோமாம் போஜம்	ஆகாயத்தாமரையை
இதந்தயா விதந்	உள்ளதாக [இது ஆகாசத் தாமரைப்பூ என்று] அறிகிறவன்
'அயம் ப்ராந்தঃ' இதி உச்யதே கில	'இவன் பைத்தியக்காரன்' என்று [உலகத்தாரால்] சொல்லப்படுகிறானன்றோ

* * * பிராட்டியே! உம்முடைய வைபவமானது உம்மாலும் உம்முடைய பர்த்தாவான எம்பெருமானாலும் இவ்வளவென்று பரிச்சேதித்து அறியப்படுகிறதில்லை; ஆனால் இதுகொண்டு உங்களுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்குக் கொத்தை சொல்லமுடியாது. ஸர்வ பதார்த்தத்துக்குள்ளே உம்முடைய மஹிமாவதியும் சேர்ந்திருக்க, அதனை நீங்கள் அறியவில்லை யென்றால் ஸர்வ பதார்த்தத்தில் ஏகதேசத்தை அறியவில்லை யென்று ஏற்படுகிறபடியால் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ஏன் பங்கம் வராதென்னில் ;

உலகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களில் ஒன்றை யறியாதொழிந்தால் அது ஸர்வஜ்ஞத்வபஞ்ஜகமாகுமே யன்றி அடியோடு இல்லாத பதார்த்தங்களை அறியாதொழிவது ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கு ஹாநிகரமாகாது. இல்லாத வஸ்துக்களை இல்லாதவைபாகவே அறிந்துகொள்வது ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்குப் பொருந்தியதேயாம். இல்லாத வஸ்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டால்தான் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸங்கதமாகுமென்று கொள்வார் அறிவிலிகளேயாவர். மலடிமகன், முயற்கொம்பு, கானல்நீர், ஆகாசமலர் இவைபோன்ற இல்லாத வஸ்துக்களை ஒருவன் உள்ளனவாக நினைத்துக்கொண்டு வ்யவஹரித்தால் அவன் ப்ராந்தர்களில் அக்ரேஸரனாக எண்ணப்படுவானேயன்றி, 'இவன் இல்லாத வஸ்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டிருப்பதனால் விசேஷஜ்ஞாதா' என்று ஒருவராலும் புகழப்படான்.

அதுபோல, பிராட்டி ! உம்முடைய மஹிமைக்கு அவதியென்பது உலகில் ஸத்தாகக் காணப்படுகின்ற வஸ்துக்களைப்போல் வஸ்துதঃ உள்ளதானால் அதனை நீங்கள் அறியாதது உங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வ பஞ்ஜகமாகும். வாஸ்தவத்தில் உம்முடைய மஹிமைக்கு எல்லையில்லாமையால் **த்வந்மஹிமாவதிঃ** என்கிற பதார்த்தம் முயற்கொம்பு முதலானவை போல அஸத்து. அப்படி அஸத்தான பதார்த்தத்தை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமையாவது உள்ளதாக அறியாமை. இது **யதார்த்தஜ்ஞாநபர்யாயமான** அஜ்ஞாநமே யொழிய ஸர்வஜ்ஞத்வ பஞ்ஜகமான அஜ்ஞாநமன்று. இது அடிக்கழஞ்சுபெறும். இந்த அஜ்ஞாநத்தையும் நீங்கள் பாதகமாகக் கொண்டு இதனைப் போக்கிக்கொள்ள நினைத்தீர்களாகில்—[அதாவது—பிராட்டியின் மஹிமைக்கு அவதியுண்டென்று நினைத்தீர்களாகில்] உங்களுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம் குலைந்து ப்ராந்தசிகாமணிகள் என்கிற பட்டமே பலிக்கும்கிடீர் என்றதாயிற்று.

ஆக இந்த ச்லோகத்திற்கு **ப்ரதாநப்ரமேயம்** பிராட்டி எல்லையில்லாத மஹிமையுடையவள் என்னுமத்தனையாய்த்து. ... ... (8)

http://acharya.org

लोके वनस्पतिबृहस्पतितारतम्यं यस्याः प्रसादपरिणाममुदाहरन्ति ।
सा भारती भगवती तु यदीयदासी तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ ९ ॥

லோகே வநஸ்பதிப்ருஹஸ்பதிதாரதம்யம் யஸ்யா: ப்ரஸாதபரிணாமமுதாஹரந்தி ।
ஸா பாரதீ பகவதி து யதீயதாஸீ தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ॥

லோகே	உலகத்தில்	பகவதீ ஸா பாரதீது	பூஜ்யையான அந்த ஸரஸ்வதியானவள்
வநஸ்பதி ப்ருஹஸ்பதி தாரதம்யம்	ஒருவன் மரம்போல் ஜடனாகப் பிறப்பதும் ஒருவன் ப்ருஹஸ்பதி போல் மஹாவித்வானாகப் பிறப்பதுமான ஏற்றத் தாழ்வை	யதீயதாஸீ	யாவளொரு பிராட்டியின் அடியவர்களுக்கு அடியவளாயிருக்கிறாளோ;
யஸ்யா: ப்ரஸாத பரிணாமம்	யாவளொரு ஸரஸ்வதியினுடைய அநுக்ரஹத்தின் பரிபாக பலமாக	தேவதேவமஹிஷீம்	தேவதேவ பிரானுடைய தேவியான
உதாஹரந்தி	[ஜ்ஞானிகள்] சொல்லுகிறார்களோ	தாம் ச்ரியம் ஆச்ரயாம;	அந்தப் பிராட்டியை ஆச்ரயிக்கிறோம்.

* * * 'லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் பெற்றவர்கள் பக்கல் வாக்தேவியான ஸரஸ்வதியும் தாஸாநுதாஸியாகக் காத்திருப்பள்' என்கிறார்.

'கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவன் நன்மரம்' என்றபடி மரமென்று இகழலாம்
படி சிலர் மூடாத்மாக்களாயிருப்பதும், தேவகுருவான ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதியின் அபராவதாரமென்று
புகழலாம்படி சிலர் **மஹாஜ்ஞாதாக்களாயிருப்பதும்** ஸரஸ்வதீகடாக்ஷத்தினுடைய **அந்வயவ்யதிரேகப்ர**
யுக்தமாக நிகழ்கின்றதென்பது அனைவருமறிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய ஸரஸ்வதியும்
லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் பெற்றவர்களின் க்ருஹத்வாரத்திலே துவண்டு, அவர்களுக்கு ஏவல் தொழில் செய்யும்
பரிசாரிகையா யிருப்பதால் அதற்கேற்ற பெருமை வாய்ந்த பிராட்டியை சரணம் புகுவோமென்கிறார்.

கீழ் இரண்டாம் ச்லோகத்தில் "**யுக்தாம் பாவய பாரதீம்**" என்று பிராட்டி பக்கல் வாக்ஸம்
ருத்தியை ப்ரார்த்தித்த ஆழ்வானை நோக்கிச் சிலர், 'வாக்ஸம்ருத்தியைப் பிராட்டி பக்கல் ப்ரார்த்திப்ப
தால் என்ன பயன்? ஸரஸ்வதீதேவியன்றோ அதனை அளிக்க வல்லவள்; ஆனபின்பு அந்த ஸரஸ்
வதியைக் குறித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதே தகுதி' என்று சொல்ல, அவர்களுக்கு மறுப்பாக அருளிச்
செய்தது இந்த ச்லோகம் என்னலாம். நீங்கள் வாக் தேவதை யென்று கொண்டாடுகிற அந்த ஸரஸ்
வதியும் **ததீயதாஸியான** பின்பு, நான் அந்த பிராட்டியைவிட்டு ஸரஸ்வதியைப் பற்றுதல் தகுதியல்ல
வென்று ஸூசிப்பித்தபடி.

[யதீயதாஸீ] யஸ்யா: இமே யதீயா:; யதீயாநாம் தாஸீ.—என்றாகக் கடவது. இந்த வ்யுத்பத்தியால் ஸரஸ்வதியானவள் பிராட்டியின் அடியவர்களுக்கு அடியவள் என்னுமர்த்தம் விளங்கும். (9)

... ...

यस्याः कटाक्षमृदुवीक्षणदीक्षणेन सद्यस्समुल्लसितपल्लव मुल्ललास ।
विश्वं विपर्ययसमुत्थविपर्ययं प्राक् तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ १० ॥

யஸ்யா: கடாக்ஷம்ருதுவீக்ஷணதீக்ஷணேந ஸத்யஸ் ஸமுல்லஸிதபல்லவ முல்லலாஸ ।
விச்வம் விபர்யயஸமுத்தவிபர்யம் ப்ராக் தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ॥ 10 ॥

http://acharya.org

	முன்னே [ப்ரளயகாலத்தில்]	ஸத்ய :	அந்த ஸங்கல்பமுண்டான க்ஷணத்திலேயே
[illegible]ய ஸமு [illegible]ர்யம்	லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் பெருமையாலே வாட்டமடைந்திருந்த	ஸமுல்லஸித பல்லவம் உல்லாஸ	கொழுந்து விட்டுக்கிளர்ந்து விளங்கிற்றே
[illegible]ச்வம் [illegible]யா :	ஜகத்தானது யாவளொரு பிராட்டியினுடைய	தேவதேவ மஹிஷீம்	தேவதேவபிரானுடைய திவ்ய மஹிஷியான
[illegible] மந்து [illegible] தீக்ஷ [illegible]	'கடைக்கண்ணாலே மெல்லநோக்க வேணு' மென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே	தாம் ச்ரியம்	அந்தப் பிராட்டியை
		ஆச்ரயாம :	அடிபணிகிறோம்.

* * * ப்ரளய காலத்தில் ஸகலாத்மவர்க்கமும் க்ஷீணகளேபரவிதுரமாய் இறகொடிந்த பறவை போல் ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கும் யோக்யமன்றியே துவண்டு அஸத்கல்பமாய்க்கிடக்கையில் 'இவ்வாத்மவர்க்கமடைய ப்ரவ்ருத்திக்ஷமமாக வேணும்' என்று திருவுள்ளம் பற்று நின்ற யாவளொரு பிராட்டி அவ்வாத்மவர்க்கத்தை நோக்கிக் குளிரக் கடாக்ஷிக்க முயன்றவளவில் தானே, அனைத்தும் துவட்சி நீங்கித் தளிரும் முறியுமாய்ப் பசுகுபசுகென்று விளங்கி யோங்குமோ, அந்தப் பிராட்டியை சரணமடைகிறேனென்கிறார். அதுபோலே அஸத்கல்பனாய்க் கிடக்கிற அடியேனையும் குளிர நோக்கி ஸத்கோஷ்டியிலே அந்வயிப்பிக்க வேணு மென்னும் ப்ரார்த்தனை இதில் உள்ளுறை.

துர்வாஸச் சாபத்தாலே நிச்ஸ்ரீகமாம்படி புவநத்ரயத்தையும் பரித்யஜித்துப் பயோநிதியிலே பிராட்டி எழுந்தருளினபோது தத்கடாக்ஷ அபாவத்தாலே "அஸந்நேவ" என்னும்படி நஷ்டமான த்ரிபுவநம் பின்பு 'செழுங்கடலமுதினிற் பிறந்தவவளும்' என்னும்படி அமுதில் வரும் பெண்ணமுதாயவதரித்து ஸ்நாதையாய் மஹார்ஹ வஸநையாய் சித்ரமால்யாநுலேபநையாய்க் கொண்டு *திகழ்கின்ற திருமார்பில் சேர்ந்து 'அகலகில்லேனிறையும்' என்று ஸம்ச்லேஷித்த வநந்தரம் தன்னுடைய காருண்யசீதல கடாக்ஷஸுதாவர்ஷத்தாலே வழிய வார்க்க, அநந்தரம் அத்தாலே ஸத்தைபெற்று ஸம்ருத்தமான படியை இச்ச்லோகத்திற்கும் அதுவே கருத்தாகவுமாம். இப்போது 'ப்ராக்' என்பதற்கு துர்வாஸச் சாபத்தாலே ஜகத்தடைய நிச் ஸ்ரீகமான வன்று என்று பொருளாய்த்து. இவ்வர்த்தம் சதுச் ச்லோகீ பாஷ்யகாரரான வேதாந்ததேசிகனுக்கும் அபிமதமாயிருக்கும். ... ... (10)

यस्याः कटाक्षवीक्षाक्षणलक्षं लक्षिता महेशास्स्युः ।
श्रीरङ्गराजमहिषी सा मामपि वीक्षतां लक्ष्मीः ॥ ११ ॥

யஸ்யா꞉ கடாக்ஷவீக்ஷாக்ஷணலக்ஷம் லக்ஷிதா மஹேசாஸ்ஸ்யு꞉ ।
ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீ ஸா மாமபி வீக்ஷதாம் லக்ஷ்மீ꞉ ॥ 11 ॥

யஸ்யா :	யாவளொரு பிராட்டியினுடைய	ஸ்ரீரங்கராஜ மஹிஷீ	ஸ்ரீரங்க நாச்சியாராகிய
கடாக்ஷ வீக்ஷா க்ஷண லக்ஷம் லக்ஷிதா :	கடைக்கண் நோக்கத்திற்கு ஒரு நொடிப் பொழுதாகிலும் இலக்காகப் பெற்றவர்கள்	ஸா லக்ஷ்மீ :	அந்தப் பிராட்டி
மஹேசா : ஸ்யு꞉	பெருஞ் செல்வம் விஞ்சியவர்களாக ஆவர்களோ	மாமபி	அடியேனையும்
		வீக்ஷதாம்	கடாக்ஷித்வருள்க.

* * * யாவளொரு பிராட்டியின் கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்கு க்ஷணகாலம் பாத்ரமானவர்கள் தங்யராவர்களோ, அப்படிப்பட்ட மஹா மஹிமசாலினியான பெரியபிராட்டியார் அடியேனையும் கடாக்ஷித்தருளித் தங்களுக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி.

'க்ஷணலக்ஷ்யம்;' என்றும் பாடமுண்டு. பொருள் ஒன்றே. [மஹேசா꞉ ஸ்யு꞉] இங்குச் சொல்லுகிற மஹேசத்வம் ஐஹிகமாயும் க்ஷுத்ரமாயுமுள்ள ஐச்வர்யமல்ல' அதுவாகில் அத்தகைய ஐச்வர்ய

http://acharya.org

ஸித்திக்காக, ஆழ்வான் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்தை விரும்புகின்றாரென்ன வேண்டிவரும். குபேர விபவத்தினும் விஞ்சிக்கிடந்த நிரவதிக ஸம்பத்துக்களை த்ருணவத்கரித்து, 'பொன்வட்டில் தனையெறிந்த புத்முடையோன் வாழியே' என்று வாழ்த்துகைக்கீடான பரமவிரக்திபெற்று உஞ்சவ்ருத்தியாலே காலக்ஷேபம் நடத்திக்கொண்டு போந்த ஆழ்வானுக்கு இந்த க்ஷுத்ரமான ஐச்வர்யத்தில் கனவிலும் நினைவிருக்க ப்ரஸக்தி யில்லையே. ஆனபின்பு இங்குத்தை மஹேசசப்தம் ஸ்வரூபாநுரூப ஸம்ருத்தியையுடையவர்களையே சொல்லக்கடவது. அதாகிறது கைங்கர்ய ஸம்பத்து. * மீனமர் பொய்கை நாண்மலர் கொய்வான் வேட்கையினோடு சென்றிழிந்து * கராங்கொளக் கலங்கின கானமர் வேழத்தை "ஸது நாகவர: ஸ்ரீமாந்" என்றதும்; ராவணபவனத்திலே திரஸ்க்ருதனாய்ப் புகலிடம் தேடித் தரையிலே கால் பாவமாட்டாதே ஸ்ரீராமவிஷயீகாரம் பெறுவதாக ஆகாசத்திலே வந்து நின்ற ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை "அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமாந்" என்றதும், * குவலயத்துங்கக்கரியும் பரியுமிராச்சியமு மெல்லாம் துறந்து கானகமே மிக விரும்பிப் போந்த இளைய பெருமாளை "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்றதும் கைங்கர்ய ஸம்பத்தைக் கணிசித்திறே. இந்த கைங்கர்ய ஸம்பத்து இஹலோகத்தில் அர்ச்சாவதாரத்தில் கிடைக்க வேணுமானாலும் பரமபதத்தில் கிடைக்க வேணுமானாலும் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்தாலன்றிக் கிடைப்பது அருமை என்னுமிடம் 'பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து' "பூவளரும் திருமகளாலருள் பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவர்தாமே' இத்யாதி அருளிச் செயல்களாலும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளாலும் விசதம். பிராட்டிபக்கல் கடாக்ஷம் பெறாதே அவனைப் பெற நினைப்பார் பெறும் பேற்றுக்கு சூர்ப்பணகையை ப்ரதமநிதர்சநமாக நம்மாசார்யர்கள் காட்டிப் போருவர்கள். [ஸா மாமடி வீக்ஷதாம் லக்ஷ்மீ:] அடியேனையும் குளிரக் கடாக்ஷித்தருளி, அந்த கைங்கர்ய ஸம்பத்தை அடியேனும் பெற்றேனும்படி அருள் புரியவேணுமென்று இந்த ஸ்தவத்தைத் தலைகாட்டினாராயிற்று. .... (11)

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

தத்வார்த்தசிந்தாமணி யென்னும்

ஸ்ரீஸ்தவ வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாச்ரித்ய பூர்வே
மூர்த்நா யஸ்யாந்வயமுபகதா தேசிகா முக்திமாபு:,
ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம்
யத்ஸம்பந்தாத் அமநுத கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:.

கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org